

ΛΥΠΗΤΕΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Γυρνῶ τραγουδιστὴς καὶ νύχτια μέρα
στὴ λύρα τὴν παληά μου τραγουδῶ,
καὶ τὸ τραγοῦδι ἀπλώνεται κι' ὡς πέρα
σκορπάει ἓνα σκοπὸ λυπητερό.

Καῦμοί, ἀγάπες, ὄνειρα καὶ πόθοι,
κι' ὅ,τι στὸ νοῦ μου βρῆκε νὰ σιδηεῖ,
κι' ὅ,τι ἡ καρδιά μου ἀπλά, γλυκά τὸ ροιῶθει,
κι' ὅ,τι ἡ λαχτάρα πάει γιὰ νὰ τὸ βρεῖ.

Κάποιες μορφές πὸν ἀφήσαν χαραγμένα
τὰ χράρια τους στὰ σωθηκά μου ἐδῶ,
κάποια παληά πολὺ καὶ ξεχασμένα,
κάποια πού ἐγὼ δὲν παύω ν' ἀγαπῶ.

Ὅλα. Γυρνῶ τραγουδιστὴς καὶ νύχτια μέρα
στὴ λύρα τὴν παληά τὰ τραγουδῶ,
καὶ τὸ τραγοῦδι ἀπλώνεται κι' ὡς πέρα
σκορπάει ἓνα σκοπὸ λυπητερό.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μέρες πὸν πέρασα σκυφτός, ἀπάνου στὰ βιβλία
ζητῶντας τὰ προβλήματα τῆς Φύσης νὰ γνωρίσω,
ἢ βυθισμένος σ' ἐποχὲς παλιές καὶ ξεχασμένες
ξεχνούσα μεσ' τὸ σήμερα τὸ βέβαιο νὰ ζήσω.

Μέρες παλιές πὸν πέρασα ζῶντας σὲ ἄλλα πάθη
συγκίνησες πὸν γεύτηκα, δάκρυα ποῦχω χύσει,
χαρὲς πὸν ἐδοκίμασα μὲ σᾶς, μὲ σᾶς βιβλία...
ὦ Σεῖς στὸ Νέο καὶ σι' ἄγνωστο πὸν μ' ἔχει' ὀδηγήσει.

Κι' ὄλα ὄσα στερήθηκα γιὰ νὰ σᾶς ἀποχτήσω
δὲν κλαίω τα· γιὰτι ἐσεῖς μοῦ δείξατε τὸν δρόμο
ποῦ πάει σ' ὄσα πέρασαν, καὶ σ' ὄσα θὲ νὰ ῥθοῦνε
καὶ μάθατέ μου ποιὸ Θεὸ νὰ προσκυνῶ, ποιὸ Νόμο.

Κ' οἱ μέρες ποὺ θὲ νᾶρθουνε θὲ νὰ μὲ βροῦνε πάντα
συντροφιασιὰ μαζὶ μὲ σᾶς βιβλία ὡς ὅτιον σβύσω
καὶ μοναχὰ παρακαλῶ, καὶ θᾶμ' εὐτυχισμένος
σ' ἕνα βιβλίον μὴν ἀγγή, σκυφτὸς νὰ ξεψυχήσω.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1924

REGRETS

Οἱ αἴσθητες τρελλὰ ὀργοῦν σιτὸ σῶμα καὶ ζητᾶνε
τὸ πύρινον τῆς ἡδονῆς γλυκύπικρο κρασί
κι' ὄλα τοῦ χτήνους - ἄνθρωπον τὰ ἔνσιχτα ξυπνᾶνε
καὶ τὸ μερίδιο ποῦ χουνε γυρεύουν σιτὴ ζωή.

Κι' ὁ νοῦς γοργὰ π' ἀρμενίζε, μὲ τὸ χροσὸ καράβι
σιτὰ πέλαγα τῶν ὄνειρων καὶ τῶν ἰδανικῶν
μάζωξε τὰ χροσόπανα, τὰ ὄνειρά του θάβει
καὶ νὰ δαμάση πολεμᾶ τὴν φόρα τῶν παθῶν.

Τώρα τὰ πάθη νίκησε καὶ ἀρμενίζει ἴσια
σιτῆς φαντασίας τ' ἀτέρμονα καὶ μαγικὰ νερά,
μὸ ἄθελά του νείρεται τ' ἀκόλαστα μεθύσια
καὶ κᾶτι μέσα του θρηγεῖ, σπαραχτικά, βουβά...

ΚΑΪΡΟ 1926

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ